

Peygamberlerin ilki Hz. Âdem (a.s.), sonuncusu da bizim peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)'dir. Biz, bu ikisine ve bu ikisinin arasında gelip geçen bütün peygamberlere inanırız. Yüce Allah, peygamberleri insanlar içerisinde seçer ve insanlara gönderir. Bir insan, çalışmakla ve kendi gayretiyle peygamber olamaz. Peygamberler, Yüce Allah'tan aldıkları her şeyi eksiksiz olarak insanlara iletirler, hiçbir şeyi saklamaz, hiçbir emri gizlemezler. Peygamberler, insanları tevhid inancına davet eder ve toplumu dönüştürürler. Bâtıl içerisinde boğulmak üzere olan toplumları Sırât-ı mustakîme davet eder ve bu uğurda çalışırlar. Yüce Allah tarafından kendilerine verilen vazifeyi de eksiksiz olarak yerine getirirler.

Peygamberler, Yüce Allah tarafından kendilerine verilen görevi yerine getirirken insanların engellemeleri ile karşılaşılırlar. İlahî mesajın yayılması ile rahatı bozulan ve menfaati elinden giden zalim ve despot insanlar, peygamberleri çeşitli şekillerde tehdit eder ve onların hizmetlerini engellemeye çalışırlar. Her peygamberin karşısına bir Nemrûd, bir Firavun veya bir Ebû Cehil çıkmıştır. Peygamberler, bu zalimlerin engellemelerine aldırmadan yollarına devam etmişler ve Yüce Allah'ın kendilerine verdiği görevi başarı ile yerine getirmişlerdir.

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de, peygamberlerin önüne engel çıkaran zalim ve despotların nasıl bir akıbetle başbaşa kaldıklarını ve nasıl helak olduklarını bizlere uzun uzadıya anlatır. Nuh'u, İbrahim'i, Yûsuf'u, Mûsa'yı, Eyyûb'u, İsa'yı ve diğerlerini nasıl kurtardığını anlatır Rabbimiz bizlere. Kur'an'dan öğreniyoruz ki, peygamberlere hakaret edenler ve saldıranlar perişan olmuşlar, peygamberler de kurtulmuşlardır.

Diğer peygamberlerin karşılaştıkları durumlar ile bizim peygamberimiz de karşılaşmıştır. Tevhid

inancını yaymaya başladığı Mekke'de, zalimlerin ve despotların engellemeleri olmuştur. İslam'ın yayılmasından rahatsız olanlar Hz. Peygamber'i rahatsız etmeye başlamışlar ve o yüce insana çeşitli şekillerde hakaretler etmişlerdir. Biz bu yazımızda, Sevgili Peygamberimize hakaret eden bir kaç şahıs ve bu şahısların akıbetleri hakkında kısa bilgi vermeye çalışacağız.

1)Ebû Leheb: Ebû Leheb, Hz. Peygamber'in amcasıdır. Hz. Peygamber, kırk yaşına gelip Yüce Allah tarafından peygamber olarak görevlendirildiğinde hayatta dört amcası kalmıştı. Bunlardan Hamza ve Abbas, Müslümanlığı kabul ettiler. Ebû Tâlib, Müslümanlığı kabul etmedi ama yeğeni Muhammed'i korudu ve himaye etti. Ebû Leheb ise açıktan İslam düşmanlığı yaptı ve eşi Ümmü Cemil ile birlikte Hz. Peygamber'e çok ağır hakaretler yağdırdı. Hz. Peygamber'in evi, Ebû Leheb ile Ukbe b. Ebî Muayt'in evleri arasındaydı. Bu iki kötü komşu, hayvan işkembelerini, insan dışkılarını ve kokmuş şeyleri getirip Hz. Peygamber'in kapısının önüne dökerdi. Hz. Peygamber, bu iki komşunun yaptıklarına çok üzülür ve "Ey Abdu Menaf oğulları, bu ne biçim komşuluk!" diye sitem ederdi. Ebû Leheb'in eşi Ümmü Cemil de bu kötü işlerde kocasına yardım eder, Hz. Peygamber'in geçeceği yollara dikenler dökerdi. Yüce Allah bu ikisi için şöyle buyurur:

"Ebû Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da. Malı ve kazandıkları ona fayda vermedi. O, alevli bir ateşte yanacak. Odun taşıyıcı olarak ve boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip olduğu halde karısı da (ateşe girecek)."(Tebbet Sûresi,1-5.)

Mekke dönemi boyunca Hz. Peygamber'e düşmanlığını artırarak devam ettiren Ebû Leheb, hicretten sonra da düşmanlığını sürdürdü. Hasta olduğu için Bedir savaşına katılmadı, yerine Âs b. Hişam'ı gönderdi. Bedir'de müşriklerin bozguna uğradığını öğrendikten birkaç gün sonra öldü. Oğulları, onun yakalandığı çiçek hastalığının kendilerine bulaşmasından korktukları için babalarını gömmediler, ancak bir müddet sonra ücretle tuttıkları Sudanlılara defnettirdiler.

Zalimler, hayatlarının sonunda nasıl da rezil oluyorlar, değil mi? Allah, Ebû Leheb'e, Bedir'de Müslümanların gâlip geldiğini, müşriklerin mağlup olduğunu, Ebû Cehil'in Bedir'de öldürüldüğünü gösterdi ve ondan sonra öldürdü. Malına ve oğullarına çok güvenen Ebû Leheb'in cesedinin de ortada kalması akıl sahipleri için ibret alınması lazım gelen büyük bir olaydır. Para ile tutulan Sudanlılar, uzun sıriklarla sürükledikleri cesedi kazdıkları çukura atıp üzerine toprak attılar. Ebû Leheb'in İslam düşmanı olmasına aldırmayan kızı Dürre, hicretten önce Müslüman olmuştu. Kocasını Hâris b. Âmir, Bedir'de kâfir olarak öldürülünce Medine'ye hicret etti ve Müslümanlardan Dihye b. Halife ile evlendi. Ebû Leheb'in oğulları Utbe ve Muattib ise ancak Mekke'nin fethinden sonra Müslüman olabildiler.

2) Ebû Cehil: Ebû Cehil, Hz. Peygamber'in ve İslam'ın azılı düşmanlarından biridir. Kureyş kabilesinin Mahzûmoğulları koluna mensup olan Ebû Cehil, Hz. Peygamber'in davetine başından beri karşı çıkmış ve Müslümanlar aleyhine hazırlanan bütün komplolarda yer almıştır. Ticari nüfuz ve servetinden güç alan Ebû Cehil, hayatı boyunca İslamiyet aleyhinde çalıştı, halkın Müslüman olmasını engelledi, Müslüman olanları da inançlarından vazgeçirmeye çalıştı. Ammar'ın annesi Sümeyye'yi şehid eden; Ömer b. el-Hattab'ı, Hz. Peygamber'i öldürmek için tahrik eden; Hz. Peygamber Kâbe'de namaz kılarken üzerine deve leşi attıran Ebû Cehil'dir. Bedir Savaşı'na bin kişilik ordu ile katılan müşrikleri maddi bakımdan desteklediği gibi kendisi de bu ordunun içinde yer almış ve Bedir'de öldürülmüştür. Hz. Peygamber'in "Bu ümmetin firavunu" olarak nitelediği Ebû Cehil, Bedir'de öldürülen diğer müşriklerle kör kuyulardan birine atıldı. Ebû Cehil'in oğlu İkrime de babası gibi İslam düşmanıydı. Mekke'nin fethinden sonra Müslümanlığı kabul eden İkrime, Medine'ye giderek İslâmî faaliyetlere katıldı. Hz. Peygamber, kendisini Hevâzin kabilesinin zekâtını toplamakla görevlendirdi. Hz. Ebû Bekir zamanında İslam'dan dönen mürtedlere karşı savaştı. Daha sonra Şam bölgesinde yapılan fetihlere katıldı. Bu fetih hareketlerinden birinde şehid oldu.

Ebû Cehil gibi bir Firavun'dan İkrime gibi bir şehid çıkaran Yüce dinimiz İslam, kıyamete kadar bu geleneğini devam ettirecektir. Etrafınızdaki olumsuzluklara bakıp üzülmeyin; sabredin ve bekleyin. Yakında çok büyük güzellikler göreceksiniz.

3)Ukbe b. Ebî Muayt: En şiddetli İslam düşmanlarından biri de Ukbe'dir. Ukbe, kendisi gibi İslam düşmanı olan Ubey b. Halef ile dost idi. Bir gün Ukbe, Hz. Peygamber'in yanına gitti ve oturup sohbetini dinledi. Bunu duyan Ubey, Ukbe'nin yanına gelerek "Duyduğuma göre sen, Muhammed ile oturmuş ve konuştuklarını dinlemişsin. Bir daha onunla oturup konuşmasını dinlersen ve gidip yüzüne tükürmezsen, artık seninle konuşmayacağım. Benim yüzüm de senin yüzüne haram olsun." diyerek yemin etti. Ukbe de onun isteğini yerine getirerek gidip Hz. Peygamber'in yüzüne tükürme şerefsizliğini irtikab etti. Sevgili Peygamberimizi Mekke'de boğmaya teşebbüs eden ve hayatına son vermek isteyenlerin azıllıklarından Ukbe b. Ebî Muayt, Hz. Peygamber'in hicreti üzerine şöyle bir şiir söyledi:

"Ey Kasva adındaki devenin binicisi

Hicret edip bizden uzaklaştın.

Göreceksin pek yakında,

Beni atlı olarak karşında.

Saplayıp duracağım size mızrağımı,

Sulayacağım onu kanınızla..."

Hz. Peygamber, onun bu sözlerini duyunca “Allah’ım, onu yüzüstü, burnunun üzerine düşür!” diye beddua etmişti.

Ukbe, diğer İslam düşmanları gibi büyük bir arzu ile Bedir Savaşı’na katıldı. Kureyş ordusunun yenilgiye uğradığı sırada kaçıp kurtulmak isterken, atı hırçınlaşarak onu yere düşürdü. Müslümanlar tarafından ele geçirildi ve boynu vurularak öldürüldü.

Kendisi İslam düşmanı olan Ukbe’nin kızı Ümmi Gülsüm, Mekke döneminde Müslüman olmuştu. Hicretin altıncı senesine kadar Mekke’de bir mümin kadın olarak yaşayan Ümmi Gülsüm, Hudeybiye musâlahasından sonra Medine’ye hicret ederek Hz. Peygamber’e sığındı. Kardeşleri Velid ve Umâre, Medine’ye gelerek Hz. Peygamber’den onu istediler. Peygamberimiz de Ümmi Gülsüm’ü kardeşlerine vermedi ve bu mümin hanımı Zeyd b. Hârise ile evlendirdi. Ukbe’nin oğulları Velid ve Umâre ise Mekke fethinden sonra Müslüman oldular.

Zavallı Ukbe! Hz. Peygamber’e ve İslam’a düşman olmakla kendine ne kadar yazık ettiğini bir bilebilseydi! Düşman olduğun İslam dini, senin evine girdi; senin çocukların düşman olduğun Hz. Peygamberle dost oldu. Sen arada geberip gittin. Zaten bütün İslam düşmanlarının akıbeti geberip gitmektir.

4)Ubey b. Halef: Diğer İslam düşmanı Ubey b. Halef de Uhud Savaşı’nda öldürüldü. Ubey b. Halef, Mekke’de Peygamberimize her rastladıkça “Ya Muhammed, benim bir atım var. Her gün ona on altı ölçek darı yediyorum. Bir gün gelir ki onun üzerine biner seni öldürürüm.”derdi. Hz. Peygamber de “İnşallah, ben seni öldürürüm.” diye karşılık verirdi. Ubey, Uhud’da Hz.

Peygamber'in hayatına son vermek için yemin etmişti. Bedir'de öldürülen kardeşi Ümeyye b. Halef'in intikamını almak istiyor ve "Şu peygamber olduğunu iddia eden şahıs nerededir? Gelsin de benimle çarpışsın. Beni öldürürse, gerçekten o peygamberdir." diyordu.

Hiz. Peygamber, Uhud'da çarpışırken arkasına dönüp bakmıyor, ashâbına da "Ubey b. Halef'in arkamdan gelmesinden korkuyorum. Onu gördüğünüz zaman bana yaklaştırınız." diyordu. Hiz. Peygamber, bir ara Ubey'in atını mahmuzlayarak kendisine doğru geldiğini gördü ve onu tanıdı. Peygamberimizin yanında bulunan sahâbîler: "Ya Rasûlallah, içimizden biri ona karşı koysa, saldırsa olmaz mı?" dediler. Peygamberimiz "Hayır olmaz, bırakınız gelsin, sizler geri durunuz." dedi ve bir mızrak salladı. Miğfer ile zırhının keşiştiği noktadan, boynundan onu yaraladı. Yaralanan Ubey, kaçmaya başladı. Hiz. Peygamber, "Ey yalancı! Nereye kaçyorsun?" diye seslendi. Ubey, sığır böğürür gibi böğürerek atından yere yuvarlandı. Bu arada kaburga kemikleri de kırıldı. Arkadaşları onu alarak karargâha götürdüler. Karargâhta "Vallahi, Muhammed beni öldürdü." diye bağıyordu. Arkadaşları "Yahu sen, aklını kaybetmişsin. Sendeki yara küçük bir şey, üzölmeye değmez." dediler. Ubey b. Halef ise: "Muhammed, bana Mekke'de 'Seni ben öldüreceğim.' demişti. Vallahi, o benim üzerime tükürse, yine beni öldürür." dedi. Arkadaşları, kendisini her ne kadar teselli etmeye çalışsalar da o, teselli olmuyor ve "Susadım! Susadım!" diye bağıyordu. Ubey, Kureyş ordusu, Uhud yenilgisinden sonra Mekke'ye dönerken yolda öldü.

5)Ümeyye b. Halef: Hicretten sonra yapılan Medine Mescidi'nde Hiz. Peygamber'in müezzini olan Hiz. Bilal, Mekke'de Ümeyye'nin kölesiydi. Ümeyye, ona çok zulmetti. Hiz. Ebû Bekir, Hiz. Bilal'i kendi parası ile satın alarak hürriyetine kavuşturdu. Azılı İslam düşmanı Ümeyye de diğer arkadaşları gibi Bedir'de öldürüldü. Ümeyye'nin oğlu Safvan, Mekke fethinden sonra Müslüman oldu. Safvan da babası gibi İslam düşmanıydı. Müşrikleri, Mekke'ye girmek üzere olan İslam ordusuna karşı tahrik etti. Hiz. Peygamber, Mekke'yi fethedince Safvan, korkarak Cidde'ye kaçtı. Oradan da gemiye binip Yemen'e gidecekti. Sahâbe-i Kiram'dan Umeyr b. Vehb'in araya girmesi neticesinde Hiz. Peygamber, Safvan'a eman verdi; o da Mekke'ye geri döndü. Safvan, İslam dinine girmek için Hiz. Peygamber'den iki ay mühlet istedi. Hiz. Peygamber ona dört ay mühlet verdi. Hiz. Peygamber, Mekke fethinden sonra Hevâzin kabilesi ile yaptığı Huneyn Savaşı'na çıktı. Bu savaşa Safvan da katıldı. Huneyn Savaşı'nda Hiz. Peygamber'i daha yakından tanıyan ve onun iltifatlarına mazhar olan Safvan, iki ay mühlet istediği günden bir ay

sonra Müslüman oldu. Huneyn Savaşı'na giderken Hz. Peygamber, Safvan'dan emanet olarak silah almış ve orduyu bu silahlarla takviye etmişti.

Zavallı Umeyye, Bedir'de öldü, gitti. Oğlunun silahları ile İslam ordusunun güçlendirileceğini nerden bilebilirdi ki? Hz. Peygamber'e düşman olanların ve düşmanlıklarını izhar edenlerin çocuklarını İslam saflarında görecekiz inşallah.

6) Velid b. Muğire: Meşhur İslam kumandanı Hâlid'in babasıdır. Mekke döneminde baba ve oğul, azılı İslam düşmanlarından. Velid, Kureyş kabilesinin önde gelen zatlarından. Bir seferinde Kureyş kabilesini toplayarak: "Hac mevsiminde halk Mekke'ye geldiğinde size Muhammed'i soruyorlar, sözleriniz birbirini tutmuyor. Biriniz sihirbaz diyor diğeri kâhin diyor; başka biri mecnûn ve şâir olduğunu söylüyor. Bu söylediklerinizin hiçbiri onda yok. Fakat yine de en doğrusu sihirbaz demenizdir. Çünkü o, kişi ile kardeşinin ve karısının arasını ayırmaktadır." dedi. Onun da düşmanlığı ve tedbirleri İslam'ın yayılmasına engel olamadı. Müslümanların Medine'ye hicret ettiğini ve İslam'ın Medineliler arasında yayıldığını gördü ve hicretten üç ay sonra öldü. Oğlu Hâlid, babasından devraldığı peygamber düşmanlığını bir müddet sürdürdü. Uhud Savaşı'nda İslam ordusunun yenilmesine sebep olan Hâlid, hicretin yedinci senesinde kendi gönül rızası ile Müslüman oldu ve Medine'ye hicret etti. O günden sonra bütün savaşlara katıldı. Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer zamanındaki fetih hareketlerinde üstün yararlılıklar gösterdi. Irak'ın ve Suriye'nin fethinde bulundu. Mûte Savaşı'nda İslam ordusunu Bizans'a yenilmekten kurtardığı için kendisine Hz. Peygamber tarafından Seyfullah (Allah'ın kılıcı) unvanı verilen Hâlid, 642 yılında Humus'ta vefat etti ve oraya defnedildi.

Üzülmeyin, Velid gibi nice İslam düşmanlarının Hâlid gibi mücahid oğullarını göreceksiniz.

7) Âs b. Vâil: Âs, Hz. Peygamber'e ve İslam'a çok büyük düşmandı. Hz. Peygamber'le acı acı alay ederdi. Sevgili Peygamberimizin ilk çocuğu ölünce, evlat acısıyla yüreği yanan Peygamberimizi teselli edeceği yerde "Muhammed ebterdir; erkek evladı yaşamıyor." diyerek

hakaret eden bu adam hakkında “Asıl ebter olan, sana buğz edendir.” (el-Kevser, 3) âyeti nazil olmuştur. Âs, bir seferinde eşeğine binmiş Mekke civarında bir yere gidiyordu. Bir dağ geçidinden geçerken eşeği onu yere düşürdü ve bacağını ısırıldı. Bu yaradan bacağı şişti ve ondan öldü.

Âs b. Vâil’in oğlu Amr da babası gibi İslam düşmanıydı. Mekke’den Habeşistan’a hicret eden muhacirleri Mekke’ye geri getirebilmek için Kureyş kabilesini temsil ederek Habeş Kralı Necâşî’nin huzuruna çıkmış, Necâşî tarafından geri çevrilmişti. İslam ve Müslümanlar için çeşitli tuzaklar kurma gayretinde olan Amr, hicretin yedinci yılında Necâşî’nin yönlendirmesi ile Müslüman oldu ve gelip Hz. Peygamber’e teslim oldu. Kendisi, meşhur bir diplomattır; Arap dâhilerinden biridir. Müslüman olduktan sonra bütün gazâlara katılan Amr, Hz. Ömer zamanında Mısır’ı fethetmiş ve uzun zaman orada valilik yapmıştır.

Öyle zannediyorum ki bugün İslam düşmanı olan birçok insanın oğlu gelecekte İslam diplomati olarak bu dine hizmet edecektir.

8) Nadr b. Hâris: Sevgili Peygamberimize en çok eza ve cefa edenlerden biri de Nadr b. Hâris’tir. Hz. Peygamber bir gün bir iş için Hacûn yokuşunun dibine kadar gitmişti. Orada bulunan Nadr, Hz. Peygamber’i yalnız görünce kendi kendine “Ben onu hiçbir zaman şu saatteki kadar ıssız bir yerde bulamamıştım.”, dedi ve saldırmak için yanına yaklaşır yaklaşmaz, korkarak izi sıra evine kadar döndü. Ebû Cehil ona yolda rastlayıp “Nereden geliyorsun?” diye sordu. Nadr b. Hâris: “Muhammed’e saldırmak ümidiyle ardına düşmüştüm. Kendisi yapayalnızdı, yanında hiç kimse yoktu. Yanına yaklaşır yaklaşmaz başımın üzerinde kocaman karayılanların ağızlarını açarak keskin dişlerini gıcırdattıklarını görüp korktum ve hemen geri döndüm.” dedi. Ebû Cehil, “Bu da onun sihirlerinden birisidir.” dedi.

Nadr b. Hâris, Acem hikâyelerini iyi bilirdi. “Muhammed size geçmişlerin masallarını anlatıyor.” diyerek, hem Kur’an-ı Kerim ve hem de Sevgili Peygamberimizle alay ederdi. Bu peygamber düşmanı da Bedir’de öldürüldü.

9) Hâris b. Kays: Hz. Peygamber’le alay edenlerden biri de budur. “Muhammed arkadaşlarını aldatıyor, öldükten sonra dirilmek var diyor. Böyle bir şey olur mu?” derdi. Hâris tuzlu bir balık yemiş, ne kadar su içtiyse kanmamış, su içe içe karnı patlayarak ölmüştür.

10) Huyey b. Ahtab: Yukarıda saydıklarımız Hz. Peygamber’in ve İslam Dini’nin Mekke’deki düşmanlarıydı. Hz. Peygamber Medine’ye hicret edince, bu şehirde de peygamber düşmanları türedi. Bunlar Medineli münafıklardan ve Medine’de oturan Yahudilerden oluşmaktaydı. Bunların her birinin ölümü ve akıbeti âleme ibrettir. Biz bunlardan Huyey b. Ahtab hakkında kısa bir bilgi vermek istiyoruz. Medine’de oturan Yahudilerden Nadiroğulları kabilesinin reisi olan bu zat, Medine’deki Yahudileri ve Mekke’deki müşrikleri Hz. Peygamber’e karşı kışkırtıyor ve organize ediyordu. Nadiroğulları’nın Medine’den sürgün edilmesinden sonra Hayber’e yerleşen Huyey, Benî Kurayza Savaşından sonra öldürüldü. Huyey’in kızı Safiyye’nin kocası ise Hayber Savaşında öldürülmüştü. Müslümanlar tarafından esir alınan Hayber Yahudileri içerisinde bulunan Safiyye, Hz. Peygamber ile evlenerek mü’minlerin anneleri arasına katıldı.

Hz. Peygamber’e yıllarca düşmanlık eden Huyey’in aklından böyle bir evlilik geçmezdi. Olayları bu şekilde takdir eden Yüce Allah, bize bir mesaj veriyor ve İslam düşmanlarının çocuklarıyla ilgilenmemiz ve onları İslam’a kazanmamız gerektiğini bu olaylarla bize gösteriyor.

Mekke'de ve Medine'de Hz. Peygambere düşmanlık yapanların sayısı bu kadar olmayıp, elbette daha çoktur. Biz bu yazımızda bu kadarı ile yetinmek istiyoruz.

Mekke müşriklerinin Hz. Peygamber düşmanlığı, Müslümanları Medine'ye taşıdı. Neticede Müslümanlar güçlenerek bir devlet kurdular. Hz. Peygamber'in vefatından sonra irtidat eden Arapların İslam düşmanlığı, İslam'ı Arap yarımadasının dışına taşıdı. Daha sonraki yıllarda yüzyıllar boyu devam eden Haçlı seferleri İslam dinini Avrupa'ya taşıdı. Şimdi yapılan Hz. Peygamber düşmanlığı ise İslam dinini bütün dünyaya taşıyacaktır. Olayları bu şekilde okumanızı istirham ediyorum. Yazımıza Üstad Necip Fazıl'ın şu beyti ile son verelim:

Düşmanım, sen benim ifadem ve hızımsın

Gündüz geceye muhtaç, bana da sen lazımsın.